

Vegne. Naar der er talt saa meget om den urimelige Pris, og det er nævnt, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) Tal skulde være gale, skal jeg oplyse, at hjemme i Aulum er der købt Rug til 21 Kr., som Købmændene ligger med, men siden Maksimalprisen er der købt til 16 Kr. 50 Øre, idet den Rug kun vejer 106 Pund hollandsk, og der er mere af den Slags. Købmanden har givet fuld Pris for den, og der skal jo endda beregnes en lille Smule til Fortjeneste for Købmanden.

Der er en Ting, som slet ikke er berørt under disse Forhandlinger, og jeg vil i den Anledning gøre en Henstilling til den højt-ærede Indenrigsminister. Indenrigsministeren har jo fundet sig foranlediget til at forbyde Fodring af Heste og Svin med Brød, og maaske det ikke var af Vejen. Jeg vil spørge Indenrigsministeren, om ikke en lignende Anvendelse af Brød har fundet Sted her i København, hvor jo omtrent $\frac{1}{5}$ af Landets Befolkning bor, saa at det har stor Betydning, om Brødet her bliver anvendt paa den mest økonomiske Maade. Jeg har nemlig mødt for ganske nylig Vogne, enten det nu var Mejerivogne eller Grønthandlervogne, i hvilke der har ligget halve Brød, baade Rugbrød og Sigtebrød, formodentlig til Fodring af Hestene, og jeg mener, at i saadanne Tider som disse kunde der rettes en Henstilling om, at saadant burde ikke finde Sted. Det er smaat nok med Brødet mange Steder, og alt, hvad der kan spares, bør anvendes til Fattigfolk. Paa hvilken Maade det skulde kunne gøres, skal jeg ikke her kunne anvise, men jeg har villet gøre opmærksom paa dette. Det siges, at mange her i København kun vil have friskt Brød. Det kunde jo være, at der som Følge heraf kunde spares en Del, idet det gamle Brød kunde komme andre til gode.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg vil sige til det ærede Medlem (Mølgaard-Nielsen), at det selvfølgelig er forbudt at opfodre Brød overalt i Landet, og at der i saa Henseende ikke er nogen Bestemmelse, som gælder for nogle Egne og ikke for andre.

Rasmus Hansen: Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) fremkom i Gaar med den Paastand, at naar vi fra vor Side ikke vilde stemme for Venstres Dagsorden, var Aarsagen sikkert, at vi havde faaet Parolen fra Regeringen, og den havde vi bøjjet os for. Jeg vil sige til det ærede

Medlem, at den Stilling, vi har taget i denne Sag, er taget i fuld Frihed paa eget Ansvar. Det ærede Medlem behøver ikke at have Om-sorg for os i saa Henseende, vi skal nok vide at forsvare den Stilling, vi har taget i denne Sag. I det hele taget forekommer det mig, at et Angreb af den Art viser — jeg vil ikke bruge stærke Ord — noget ufint, og det tilbageviser jeg. Dernæst udtalte det ærede Medlem om Medlemmer af Venstrepartiet, at det var slet ikke deres Hensigt, at de vilde berede Regeringens Afgang eller Fald. Han sagde omtrent som saa, at han troede ikke, noget Medlem af Venstre havde tænkt, at selv om Venstres Dagsorden blev vedtaget, vilde det bringe Ministeriet i Fare eller Ministeriet til Fald. Jeg skal tillade mig at sige hertil, at jeg troede, det ærede Medlem som gammel Politiker vidste, hvad der var parlamentarisk Orden, nemlig at naar den Dagsorden blev vedtaget, maatte det absolut medføre Regeringens eller i det mindste Indenrigsministerens Fald. Man maa nemlig erindre, at den Forespørgsel, der blev stillet af Venstre, indeholdt to Spørgsmaal eller to Krav, det ene Krav kunde Ministeren tage imod, det kunde han sige Ja til; det andet Krav svarede Ministeren ubetinget Nej til, det var det, der gik ud paa straks at ophæve Maksimalprisen. Nu vil maaske det ærede Medlem erindre, at Ministerens Svar paa Forespørgselen forelaa, før Venstres Dagsorden blev foreslaaet, og Venstres Dagsorden indeholdt netop det Punkt, Ministeren havde udtalt sig saa bestemt imod. Følgen maatte da være, at Regeringen maatte gaa, hvis denne Dagsorden blev vedtaget.

N. Neergaard: Det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) har gentagne Gange draget mig ind i Forhandlingerne her ved en Paastand om, at min Optræden som Medforslagsstiller til Forespørgselen og til den af Venstre foreslaaede Dagsorden skulde være i Strid med eller i alt Fald ikke godt lod sig forene med de Udtalelser, jeg fremkom med som Ordfører for det Lovforslag, der blev til Loven af 7. August om Prisregulering. Jeg tror ikke, det ærede Medlem fra Horsens har Ret i dette. Det er meget rigtigt, som det ærede Medlem har gjort opmærksom paa, at jeg ønskede Lovforslaget sendt i Udvalget, for at vi kunde blive mere klare over, hvorledes Regeringen opfattede dets Indhold, og at jeg som Udvalgets Ordfører, efter at det var kommet tilbage fra Udvalget, præciserede, at denne Lov gav en meget vidtgaaende Bemyndi-